

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/483/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115221927
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5115221927.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľky: Z. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XX, L., zastúpená JUDr. Irenou Šurinovou, advokátkou so sídlom E. XX, XXX XX L., proti odporcovi: K. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. XX, XXX XX L., o nariadenie predbežného opatrenia, v konaní o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Žilina č.k. 8C/350/2015-13 zo dňa 22. júla 2015, takto

rozhodol:

uznesenie okresného súdu **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** okresnému súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým uznesením návrh navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým súd zakáže odporcovi dočasne nevstupovať do 3-izbového družstevného bytu č. 42 s príslušenstvom na VIII. podlaží, blok E-2, na ul. G. 6, súp. č. XXXX, XXX XX L. (ďalej už len „byt“), ktorého výlučnou nájomníčkou je navrhovateľka, zamietol.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľka sa návrhom zo dňa 21.07.2015 domáhala nariadenia predbežného opatrenia, ktorým súd zakáže odporcovi dočasne nevstupovať do bytu, ktorého je výlučnou nájomníčkou, a to až do právoplatnosti vo veci samej.

V ďalšej časti odôvodnenia uviedol, že v rámci konania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zistil, že navrhovateľka je od 14.03.2007 nájomníčkou bytu, Obvodné stavebné bytové družstvo Žilina ako vlastník bytu dňa 13.07.2015 potvrdilo, že v prípade, ak sa v byte odporca zdržiava alebo tam prebýva, tak sa tam zdržiava alebo prebýva bez právneho dôvodu a ako vlastník bytu nikdy nedal súhlas k zotrvaní v byte. Ďalej zistil, že navrhovateľka bola dňa 12.07.2015 lekársky ošetrovaná v súvislosti s napadnutím zo strany druhu na benzínovej pumpe v Rajeckých Tepliciach, pričom ošetrojúci lekár zaznamenal mierny opuch ľavej hornej pery bez krvavých zranení, drobný opuch na ľavom ramene s tým, že pacientka udávala bolesti hlavy a že nepočuje na ľavé ucho. V tejto súvislosti navštívila ambulanciu ušného lekára. Obvodné oddelenie PZ Žilina potvrdilo, že navrhovateľka urobila dňa 12.07.2015 oznámenie o priestupku.

Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia uznesenia citujúc viaceré ustanovenia O.s.p. a Občianskeho zákonníka uviedol, že na podklade vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľka neosvedčila potrebu predbežným opatrením dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Odporca nedisponuje žiadnym užívacím právom k predmetnému bytu, ktoré by vyplývalo či už z bezpodielového spoluvlastníctva alebo spoločného nájmu, ako to predpokladá ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p.. Z toho logicky vyplýva, že súd nemôže odporcovi obmedziť neexistujúce - užívacie právo k bytu. Súd nemal osvedčené ani to, že by odporca v predmetnom byte býval, nakoľko má trvalý pobyt na ul. G. XX v L.. Podľa udania navrhovateľky však účastníci žijú v predmetnom byte od roku 2007. V čase rozhodovania súdu o predbežnom opatrení bola osvedčená len tá skutočnosť, že navrhovateľka bola lekársky ošetrovaná. V tomto smere možno zhodnotiť, že bola splnená podmienka pre „dôvodné podozrenie z násillia“, navrhovateľka však môže využiť iné právne prostriedky na ochranu svojho práva byť nerušená ako nájomníčka užívateľ. V spolupráci s políciou môže vykázat odporcu zo svojho obydllia, ak sa odporca i naďalej neoprávnené zdržiava v predmetnom byte.

Proti uzneseniu podala odvolanie navrhovateľka, ktorá ho navrhla zrušiť a jej návrhu na vydanie predbežného opatrenia v plnom rozsahu vyhovieť.

V dôvodoch odvolania vytýkala okresnému súdu nesprávne právne posúdenie veci a tiež skutočnosť, že okresný súd v napadnutom uznesení nedostatočne odôvodnil svoj postup. V podrobnostiach uviedla, že v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia jasne potvrdila, že v byte dočasne býval aj odporca, pričom k tomuto bytu nemá nájomné právo. Podľa jej názoru v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. postačuje na nariadenie predbežného opatrenia preukázať, že je dôvodné podozrenie z násillia, čo v tomto prípade preukázané bolo. Nie je jasné, prečo by podávala návrh, keby jej odporca neznemožňoval prístup do bytu pod hrozbou domáceho násillia. Odporca svojou agresivitou znemožňuje jej obývať byt, s maloletým synom sa toho času musí zdržiavať u svojich rodičov, čo je pre ňu a pre syna absolútne nevyhovujúce. Navyiac nemá pri sebe svoje osobné veci a veci svojho syna. Polícia jej v tomto smere neposkytla žiadnu ochranu. V samom závere uviedla, že odporca dobrovoľne nechce byť opustený, naopak znemožňuje jej samotnej a tiež jej synovi bývanie v tomto byte.

Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal uznesenie okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) podľa § 221 ods. 1 písm. f/ za použitia § 1 a s prihliadnutím na § 212 ods. 3 O.s.p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd v úvode odôvodnenia svojho rozhodnutia uvádza, že jednou z podmienok, aby súd mohol rozhodnúť o predbežnom opatrení je podanie riadneho návrhu, t.j. návrhu, ktorý okrem náležitostí podľa § 79 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať i ďalšie (špecifické) náležitosti podľa § 75 ods. 2 O.s.p., ktorými sú: a) opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie predbežného opatrenia, b) uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, c) odôvodnenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, d) z návrhu musí byť tiež zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. V zmysle § 75 ods. 4 O.s.p. súd teda môže rozhodnúť iba o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, ktorý má vymedzené náležitosti. Pokiaľ návrh vymedzené náležitosti nemá, súd je povinný odstraňovať vady podania postupom podľa § 43 O.s.p. (§ 75 ods. 3 O.s.p.). Pokiaľ teda súd rozhodol o návrhu nemajúcom predpísané náležitosti, založil tak svojím postupom vadu konania, ktorá môže mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov odvolací súd nemohol pristúpiť ani k zmene ani k potvrdeniu napadnutého uznesenia a musel napadnuté uznesenie z dôvodov procesných nedostatkov, na ktoré je povinný ex offio prihliadať, zrušiť. Nemohol postupovať ani podľa ust. § 221 ods. 3 O.s.p. (zrušiť napadnuté uznesenie a konanie zastaviť), nakoľko k zastaveniu môže dôjsť iba v prípade neodstrániteľných podmienok konania alebo pre prípad, že odstrániteľné podmienky konania neboli na výzvu súdu odstránené, eventuálne z dôvodu späťvzatia návrhu.

Ako už odvolací súd uviedol vyššie, podstatnou náležitosťou návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle ust. § 75 ods. 2 O.s.p. je, že z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (ak je podaný pred začatím konania) musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ domáhať návrhom vo veci samej. Judikatúra v tomto smere bližšie uvádza (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 03.10.1995, sp. zn. 4Obo 239/95), že už z návrhu na nariadenie predbežného opatrenia podaného pred začatím konania musí byť zrejmé, čoho sa mieni navrhovateľ v budúcom konaní domáhať, t.j. akú žalobu mieni podať, pretože len tak bude možné posúdiť, či navrhované predbežné opatrenie má vzťah k predmetu budúceho konania vo veci samej, ktorý sa bude riešiť rozhodnutím súdu na základe žaloby.

Z návrhu navrhovateľky na nariadenie predbežného opatrenia zatiaľ existenciu vzťahu k budúceму konaniu vo veci samej nie je možné posúdiť, nakoľko z neho nie je zrejmé, čo má byť predmetom budúceho konania o veci samej, t.j. čoho sa mieni žalobou domáhať. Prvostupňový súd bude musieť navrhovateľku podľa § 75 ods. 3 v spojení s § 43 O.s.p. vyzvať, aby návrh na nariadenie predbežného opatrenia v tomto smere doplnila.

Podľa názoru odvolacieho súdu návrh navrhovateľky neobsahuje ani úplný opis rozhodujúcich skutočností vo vzťahu k žiadanému predbežnému opatreniu. Nariadenie predbežného opatrenia podľa § 76 ods. 1 písm. g/ O.s.p. (ktorého navrhovateľka sa domáha) predpokladá, že osoba, ktorej sa má dočasne zakázať vstupovať do domu alebo bytu, má k týmto nehnuteľnostiam určitý vzťah (vlastnícke právo, nájomné právo, resp. iné právo odvodené od vlastníka alebo nájomcu, napr. v zmysle § 688 OZ). Z návrhu navrhovateľky sa však dá vyvodiť len to, že odporca podľa všetkého nie je vlastníkom bytu ani

jeho nájomcom, ale sa už nedá vyvodiť, či odporca má právo (odvodené od nájomcu, resp. vlastníka) byť užívateľ a nedá sa vyvodiť ani to, či ho skutočne užíva, či má od bytu kľúče, či tam má svoje veci alebo sa z bytu odsťahoval a kedy. Navrhovateľka teda z hľadiska opisu rozhodujúcich skutočností by mala v návrhu uviesť, či odporca má nejaké užívacie právo k bytu a najmä uviesť, prečo a akým spôsobom jej odporca znemožňuje byť užívateľ a prečo sa musí zdržiavať u svojich rodičov. Vzhľadom aj na túto okolnosť (úplný opis rozhodujúcich skutočností vo vyššie uvedenom smere) odvolací súd považuje závery okresného súdu, že nemôže odporcovi obmedziť neexistujúce, t.j. ani užívacie právo, za predčasné.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené zistenia a právne úvahy napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Úlohou okresného súdu v ďalšom konaní bude postupovať v zmysle ust. § 75 ods. 3 a § 43 O.s.p..

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.